ratio aſſignat vt ſi dicamus ꝙ licet dominus iniuſte ſe defendat tamen vaſallus iuſte eum defendit quia hoc facit de mandato conſuetudinis & per hoc nō reputatur ei ad culpā ar. ff. de ac. & ob. l. ſeruus vero in omnib⁹. Et hoc ſumptuſ eſt ex. l. ſed ſi vni⁹. §. nec in omnia ſeruus ff. de iniur. Reſpon. q abomina biles conſuetudines non ſunt ſeruande: certe & ſi naturam feudoruꝫ conſiderem⁹ adhuc abſurduꝫ eſt quia ſi ſumma ſalluꝫ minor! vna ſoris & ipſe rebellat ſe comiti i iuſte q ego poſſum cum aduua re in rebellione cū preſtem auxiliuꝫ meum ei & fauorem ad delinquēdūꝫ: & propterea de oībus bānis reſtituendis debeo teneri quatenus deliqui: vt no. in. l. ij. §. ſigs nō homines. ff. vi bo. rap. & per ānno. in. c. ſi. extra qō me. cau. & extra de iniur. c. in noſtra. Sz qd dixerim opz pur tex. inhere re pp ſecuritatez feudoꝝ in fauorez defenſiōis ipſoꝝ. ff. q & a quibus. l. proſperit. Et pōt ſuaderi hac rōne q vſus armoꝝ eſt phibi tus offenſori in ſcio principe: vt C. vt armorum vſus li. xj. & ideo pp eius odioſita tē facilius eſt de fenſio pmittēda. Vel dic & clari⁹ q ſz iniuſticia p̄ma facie eſſet tñ ideo eſt q⁹ vñi ſi ēent vñi ſi nollēt ſibi obedīri. Vlt̄ ḡ vñi ſuis bñficijs nō obſtāti bus qbuſcūqꝫ ſi gnētis & cauillationibus pregi & i vños recognoſci: & ciuile eſt q⁹ vaſalli ſunt qua ſi ſtipēdiarij vñorū. Et q⁹ tutela nō eſt ꝓprie maleficiū ēt ſi iniuſta ſit dfenſio: vt l. j. ff. de bo. eorū q mortē ſibi conſci. Et eſ ſic debēt tractare vaſallos vt p hoc ſint magis tuti ab ipreſſionib⁹. Et ꝓſuetudo hec in ſe ē bona ſz quādoq; occaſio ſit mala. Itē ad vnguem diſcernere mīno ergo pōt vtile dominiū quod habet vē deremō eni dicit dominum contenere quia non habet dominum. Et quēadmodū ille qui habet tabernas cenſuarias poteſt vendere ius ſuū: vt. ff. de cōtraben. emp. l. q tabernas: & ff. de lega. j. ſi domus. §. fi. ita iſte vaſallus quōdā nūc vero frā cus de ſuo vtili dominio poterit & ꝓtrahēdo & teſtando diſponere ꝓo ſuo libito volūtatis. Pōterea vt dixi. iſte interim nō eſt vaſall⁹: ſed iſtud verbū interim debet poni ꝓo ſemp q⁹ bānum ꝓpetuū eſſe ſoleat. vt. C. ō penis. l. ſeru⁹. Licet eni impoſſibile ſit q⁹ princeps in integꝝ reſtituat: tamen hoc non dz cōſiderari immo impoſſibile reputaſ q⁹ ſoli principi reſeruaſ. argu. ff. de lega. j. l. apud iulianū. §. fi. & eſt tex. notabilis. ff. de fidei cōmiſ. liber. l. §§. ſi is g. & de verbo. oblig. l. continu⁹. §. cū quis. vbi tex. cum glo. & per Bȳ. c. ſemel. de reg. iu. li. vj. Et ad idē facit q⁹ lege cauetur q⁹ ſi pater fuit depoſtat⁹ & per hoc filius fuit effectus ſui iuris q⁹ interim filius dz plenā poteſtatē alienandi & alienationes eius valent iure ꝓpetuo: vt. C. ō ſen. paſ. l. ſi. Sed⁹ gl. ōterminat q⁹ interim nō pōt vendere quia non eſt extincta fidelitas ſed ſuſpenſa donec dominus reſtituatur. Eſt eni longa differentia an aliq⁹ ſuſpēdat an totaliter obrumpaſ: vt no. ff. de verb. oblig. l. iij. §. ex his. & l. inter ſtipu. §. ſacramēta: q⁹bus vbis videt tex. in. l. illa iſtitutio. ff. de hereditis. vbi p gl. Conſidera quia glo. eſt falſa: ſi bannum habet viz diffinitiue ꝓ rationes ꝓmo allegatas: ſz quia bannū dicit interlocutoria quod patet quia fertur ante lit. conteſt. & interlocutoria pōt cōtra rio iperio reuocari: vt. ff. de re iudi. l. q⁹ iuſſit. ió gl. vera. & hoc in bānito: ſed in excōmunicato nō eſt dubium q⁹ excōmunicatio non liberat debitores a debito: ſz ſuſpēdit organa agētis i iudicio. vt in. c. ſi. de hēti. & in. c. veritatis de dolo & cōtu. Et ideo aliud eſt vaſallū eſſe liberatū aliud dominū eſſe excommunicatū. Nam excommunicatiōis exceptio dilatoria eſt nō peremptoria: vt no. in. c. pia. de exceptio. li. vj. ió gl. in excōmunicato eſt vera. ¶ Quo caſu no. allegationem nō valere: tamē excōmunicatū de hoc roꝝ queri nō poſſe duratē excōmunicatiōe. Simile nota. extra de excep. cū eccleſia. & ff. ō ma. teſt. l. q⁹ habebat in vltima glo. ſatis notabili⁹. ¶ Et quia hic tractat de bannо: q̄ro q⁹ eſt effectus bāni ſi iudex ſimpliciter dixit ita bānimuo titiū: tunc dicit hic notabiliter gl. q⁹ dum eſt bānitus poſſet bānum impune dari in bonis eius aſs nihil noceret ei bannū. Iſta glo. nō eſt alibi ſed trufa eſt: niſi forte in bāno imperiali: quod eſt diffidatio q̄daꝫ: vt in auc. caſſa & irrita. C. ō ſacroſan. eccle. q⁹ eni bona bānitorū poſſint deuaſtari a quolibet nec lege nec egtate cautū eſt. Et ſi iudex vellet in ſmia hoc declarare exp̄ſſe ñ poſſet q⁹ vt dixit tex. alibi bona nō deliq̄rūt: vt in auc. vt nulli iudi. §. & q⁹ col. ix. Item q⁹ ēt bannito debet iudex reddi de bonis: vt. ff. ō mino. l. papinian⁹ exuli. ſz fallit in feudo. & q⁹ reatus omnē bonoꝝ excludit: vt. l. j. C. vbi ſena. vel cla. Et adde q⁹ nota. in. c. j. §. de mili. vaſal. & quod dixi. ſ. titu. j. §. ſigs hominem. Itē nota vaſalli bona nō cōfiſcari ꝓpter delictū dominī imo feuda eius cōceſſa firma remanere: & eos fieri francos. Tex. videt hic ſingularis imo dz ſe recognoſcer ſi ē ſuperior a quo ſit peculiū & peculiū filio reſeruaſ. ff. de mino. l. iij. §. ſz vtrum: & C. q⁹ bonis cede. pol. l. pe. in gl⁹. ¶ Hemō ḡrit glo. vtrū poteſtates terraꝝ poſſint aliq̄ꝫ forēbānire: & dicit gl. q⁹ ſic: & q⁹ bānum eoꝝ dz idē operari qō bānum regis: licet rex ſit maior quolibet poteſtate: ita dicit gl. Sz Acc. dicit q⁹ bānū operatur ſm q̄litatem delicti. vt no. inſti. qui. mo. ius pa. po. ſol. §. relegati. q̄ gl. debet intelligi quādo p cōſuetudinē vel ſtatutū loci bānū ſuccedit loco diffinitiue: p interlocutoriā enim ſtanté in ſua natura nūq̄ inducit maxima capitis diminutio. vt. ff. de infa. l. qd ergo. §. queſituꝫ. Et vtrū valeat ſtatutū q⁹ bāniti poſſint diffinitiue bānari: dic q⁹ ſic. vt no. in. c. veritatis: in ſi. ē de do. & cōtu. in nouel. vbi bēs q⁹ ſtatutū pōt diſponere q⁹ bānitus ipſo iure & facto ſit bānatus. ¶ Eſt aūt ſciēdum q⁹. d. Ja. de bel. hic diſputat qōnez de reſtituto p principē vtrū recupet bona alienata. Pōne. n. q⁹ bona erant ꝓſcata & fiſcus alij vendiderat: demū ciuitas uel princeps qui illa bona ſibi ꝓfiſcauerat reſtituit in integrū ꝓfiſcatuꝫ: nunqd talia bona reſtitutus recupet? Finaliter ſz q⁹ nō: q⁹ quedā ſunt que deueniūt in aliuꝫ imediate p ipſaꝫ ꝓfiſcatione vt eſt exemplū in auc. bona dānatoꝝ: & ad illa intelligiē facta reſtitutio: quedā ſunt q̄ venerūt mediate per alium contractum: & illis ſecus eſt: ar. C. ne fiſcus rē quā ven. euin. l. j. li. x. & i. c. quāuis. de reſcrip. li. vj. Et nos dicim⁹ ſic in legitimato poſt mortē patris: q⁹ aut legitimaſ poſt adita hereditatem per legitimos & nō auferret eis bona. Aut ante & tūc ſic vt notāt modern. ff. de libe. & poſth. l. gallus. §. & q⁹ ſi tātū quod videſ contra ꝓdicta. Naz & ſi hereditas adita ſit ab agnatis tm̄: iſta acq̄ſitio ꝓcedit p im mediatā cauſaz deficiētis huiuſmodi legitimati tūc effecti ſui heredis: ergo eo ad ſuitatē reſtituto reſcindiſ acq̄ſitio quaſi natiuitate poſthumi. q⁹ poſſet eſſe vex quādo ipe princeps reſtitueret natalib⁹. Sed ſecus in reſtitutiōe quā faciūt iſti comites q⁹ non videſ princeps ſenſiſſe q⁹ auferaſ ius q̄ſitū alteri. vt. C. de p̄ſci. impe. offe. l. quotiēs & C. de emā. li. l. nec au⁹: q⁹ iciperet valde iniquū p̄ncipis p̄ullegiū fieri: ar. ff. ō vul. ſub. l. ex facto & q⁹ legitimatio appelleſ p̄ullegiū potius quā ius cōmune patet. C. de natu. li. auc. ité ſigs: ibi dū dicit p̄ncipis & legis dono per quod verbū ſignificaſ quedā liberalitas & p̄uilegiuꝫ p̄ncipis: & facit extra ō aucto. & vſupal. c. ex tuaꝝ & C. de bo vacā. l. ſi quādo. li. x. & ff. ō ver. ſigni. princeps bona⁴. ¶ Sz ego q̄ro poſito q⁹ legitimatus reſtituaſ ad bona vtꝝ agnati q⁹ medio tēpore poſſederūt teneātur ad reſtitutionē fructuum perceptorum vel dānorum datorum in rebus hereditarijs? Reſpondeo nō & hoc per tex. notabilem. C. de hereti. aucten. de neſtorianis. RESTITUTUS. Nota q⁹ abſolutio ab excōmunicatione dicitur in integrum reſtitutio. concor. extra ō reſcrip. c. ex litteris: & quod no. inſti. de capi. dimi. §. minor. ¶ Et nota quod dicitur in glo. q⁹ poteſtates terrarum poſſunt alios forbānire: quia habent merum imperium. C. de ſa. ſan. eccle. l. nulli. & hoc de cōſuetudine generali. Alij dicūt per pacem conſtantie: ſed male dicūt quia per formam illius pacis requiritur q⁹ recto reo terrarum confirmentur ab imperatore: quod de facto non ſeruatur: & ideo ſolacōſuetudo p̄o cinaſ ciuitatib⁹ bmōi. ¶ Et no. vtrum bannum poteſtatis noceat in feudo iperiali: ſecūda gl. tāgit h: ſed in gl. ſunt opi. tamē ſentit q⁹ ſic: q⁹ aſſecta ꝓſona & p̄uilegia ſunt affecta. Sed ar. ō extra de re iudi. c. paſtoralis in cle. ſz ibi papa fuit fauorabilis potius q̄ iuſtus ſm quoſdā. Et vex ē q⁹ realitas bāni nō afficit reo poſitas extra territoriū: ſz habitatio ſubiecti. ff. ō poſtula. l. ex ea cās bellox q̄ occulte aliq̄n ſunt: difficile eſt & locus & tp̄s nō patitur. Sed tunc ego quero quo pōt iſta offenſio fieri ſine re offenſa: naz ſi vna die vnus egtat: alia die equitatur: vt maxime in bellis accidit q⁹ omne agens agendo re patitur intrinca taq; ſint fcā bellorum: & vt Baud ait: nūc huic nunc illum occidit gladius. Nō deo hoc totū eē naturaliter verū vt patet experiētia: tñ ius nō cōſiderat id quod fit conſecutiue: ſed qō fit p̄incipaliter. Textus eſt notabilis ſ. l. fi. ff. q⁹ quiſq; iuris in alterū ſtatuit: & habetur in l. pater. §. fundū de lega. tertio p Bar. & in. l. ambitioſa. ff. de decre. ab or. fac. & eſt tex. notabilis in. l. j. in prin. ff. de aucto. tu. ibi ꝓma. n. ratio auctoritatis.

a ¶ Notabile. Sed quare fur non poteſt ꝓfur to excōmunicari niſi moneatur. Reſpon. q⁹ excōmunicatio nō eſt ꝓprie pena delicti furti quod apparet quia delictum per eam non purgatur. Item ſi bānitus non audiatur eſt capiendo per ſtatutum loci an audiatur opponendo exceptionem facti vel ſolutionis. Et videtur q⁹ non per gl. in l. nemo ex his de reg. iur. tamen licet bānitus non debeat audiri ſi offendat poteſt ꝓ iudicem inquiri ſm Ricar. & adde quod no. l. l. j. C. ſi tu non ge.

b ¶ In glo. Et vide inſti. de nora. in fi. & l. ſi finita: in. §. ſi de vectigalibus: de dā no infec. ꝓ Bar.

c ¶ Bona. Ex his taq; habes q⁹ non videtur differētia an ꝓnceps. vtatur vo-